

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 222.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000454464/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

forladne, det befaler Gud selv Dig i Daaben, det *skal* Du tro — Du har jo lovet ham det, da Du blev døbt — — Aa, det var som en Draabe paa min Tunge — af Altrets Vin, af Herrens hellige Blod — — Det er vist ikke ovre, men det er en salig Lindring fra Gud! — — Læs nu Fadervor, Wolf — —

Wolf adlød, — — Doktor Martin laa og stønnede, men det havde dog en helt anden Lyd end før.

«Siig saa nu Evangeliet igjen, Wolf. Og siig Pauli velsignede Ord: Jeg skammer mig ikke ved Kristi Evangelium — — Nej, naar han kunns ikke skammer sig ved mig —»

Wolf sagde de Bibelsteder frem, han før havde nævnt. Da han tav, mærkede han, at Doktor Martin sov.

Om Morgenen, et Par Timer før Dag, da Doktor Martin vaagnede, sad Wolf foroverbøjet paa en Skammel ved Siden af hans Seng. Doktor Martin kunde ikke tydelig see, om han sov eller ej, og han følte en underlig taabelig Ængstelse for at faa det afgjort nu; han skottede hen mod Vinduet, hvis Aabning han dog ikke kunde see herfra; men det var ham ogsaa, som om han ikke turde faa det afgjort, hvad Slags Vejr det var, om det sneede eller regnede eller var klart Vejr — — som om han ikke ret turde røre ved Livet. Pludselig blev det ham tydeligt, at det var hans egen Sinds-tilstand, han var bange for at faa at vide, om han var i Guds Vold eller ude i Tvivlen — udenfor. Men i det samme vidste han, at det vilde og skulde han selv være med til at afgjøre — det var ikke som med Vejret eller med Wolfs Søvn, — han begyndte at sige højt: «Men dette er det evige Liv, at de kjende Dig, den eneste sande Gud, og ham, Du udsendte, Jesus Kristus» — — Ja, *kjende* ham, men det var jo at tro paa ham, derfor behøvede man endnu ikke at have gjort hans Gjerninger: at tro paa ham, paa Vorherre og Frelser Jesus Kristus, det var det evige Liv allerede. «Gud skee Lov og Pris for dette glade Budskab, ja, ja, ja og Amen! Thi hvo, som troer og bliver døbt, han skal blive salig! dér er det hele — og Gjerningerne er endda sletikke nævnt!» — — Han fremsagde atter sit Credo og gjentog mange Gange Ordet om Syndernes Forladelse, — «det skal Du tro, det *skal* jeg tro! ja, Amen i Jesu Navn! — — Wolf! vaagu op! nu